

Κ' ἐκεῖ ποῦ μᾶς θαρρούσανε ζαγάρια ψόφια
καὶ πῶς μᾶς εἶχαν τάχα τοῦ χειριοῦ τους,
τσοῦ πήραμε κυνήγι, Κλέο μ', ὡς τὴ Σόφια,
ποῦ οὔτε προφτάσανε νὰ πᾶνε πρὸς νεροῦ τους...
γιατὶ ἀπάνω στὸ φρευγιὸ — τῶλεες ποτέ σου; —
ἔκαναν ὅ,τ' ἔκανες καὶ σὺ μέσ' τσὴ φασκιές σου...

Ἔτσι, σὰν μυριστῆκαν τὰ μουρντάρικα,
λουφάξανε, μαζέψαν τὴν οὐρά τους —
καὶ πηλαλῶντας σὰν σκυλιὰ λυσσάρικα —
ἐπῆναν νὰ στεγνώσουνε τὰ... ἀπαντὰ τους...
Καὶ τσοῦπ' ὁ κόσμος: «Μὲ τσ' ὑγιές σας, καὶ σ' ἀνώτερα»
καὶ κάτσαμε κ' ἐμεῖς καλὰ κι' αὐτοὶ... χειρότερα!..

(Ἐξ Ἀθηνῶν 2 Αὐγούστου 1913) ΣΑΤΑΝΑΣ

Δικαιολογία ῥάπτου

Ἄ πελάτης. — Βορέ, χριστιανέ μου, τί κοντὰ μανίκια εἶνε αὐτά;
Ἄ ῥάπτης. — Νά με συμπαθῆς, κύριε, ἔχεις λάθος. Τὰ μανίκια δὲν
εἶνε κοντὰ — τὰ χέρια σας εἶνε μακρουλά!...